

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

หนูนุ้ผู้นำคนดีเท่ากับหนูนุ้ชาติ

ลูกศิษย์ กฤชฎีกาเขาชี้ว่าเงินหลวงตาเอาคืนไม่ได้ เขายึดหลักจดหมายฉบับแรก
ที่หลวงตาเซ็นไปที่มอบให้เขา เขาว่าสมบูรณ์แล้ว เอาคืนไม่ได้

หลวงตา นั้นแล้วเล่าให้เลี่ยมของมหาโจรเข้าใจไหม เราจึงได้เห็นความเลวร้าย
ของวงราชการ ที่ว่าเลวร้ายที่สุด สกปรกมากที่สุดในคราวนี้เราไปดู ธรรมจับเข้าไปถึงรู้
มาประจัญบานอยู่กับเราซิ มันถึงได้เห็นอย่างชัดเจน พุดออกได้อย่างเต็มปาก ที่ว่าจด
หมายของเราสมบูรณ์แล้ว สมบูรณ์ในการถูกต้ม มันก็สมบูรณ์อย่างนั้นใช้ไหมละ ไม่ได้
สมบูรณ์ตามความมุ่งหมายที่มอบนี่นะ ที่เขามาบังคับเราว่า คณะรัฐมนตรีได้ประชุมตกล
งกันเรียบร้อยแล้วว่า หลวงตาต้องปฏิบัติตามลายเซ็น คือไม่เอาเงินเข้าในคลังหลวง
ให้อยู่ตามเดิมที่เขาแอบไปซ่อนไว้ตรงไหน ให้อยู่ตรงนั้น ความหมายว่านั่นนะ คือให้
ปฏิบัติตามลายเซ็น ลายเซ็นก็คือว่าเป็นความยอมรับที่เงินอยู่ข้างสูง สมบัติอยู่ข้างสูง

ที่นี้เราไม่รู้ชิตอนนั้น ไม่รู้ว่าเขาเอาไปแอบไว้ข้างสูง เขาก็มาหลอกต้มเราว่าได้
เข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว นั่นซิเรื่องราวมัน เขาเอาเงินเราไว้ข้างคลังหลวง พอเราสืบ
ทราบนั่นซิ การสืบทราบก็ไม่ใช่อะไร เขานั่นเองเปิดตับเขาเองให้เราดู อะอะก็เงินหลวง
ตาไม่แตะ ๆ มันก็จับเข้าไป เงินหลวงตาอยู่ที่ไหนจึงไม่แตะ เงินที่แตะที่กินที่จิบนั่นมัน
อยู่ที่ไหนก็ตามกันเข้าไป ก็ไปโดนเอาตรงนั้นปั๊บ พอเรารู้เรื่องเราก็ประกาศข้างขึ้นมา
นั่นละที่นี้จดหมายลายเซ็นเรานี้ก็เป็นโมฆะทันทีใช้ไหมละ เมื่อเราทราบที่เราถูกต้มก็
เป็นโมฆะทันทีลายเซ็นของเรา

ที่นี้เขาก็มาบังคับเรา เขาว่าคณะรัฐมนตรีตกลงเรียบร้อยแล้วว่า หลวงตาต้อง
ปฏิบัติตามลายเซ็น คือไม่เอาเงินเข้าสูงคือคลังหลวง ทางนี้ก็ตอบไปทันทีเลย อย่าว่าแต่
คณะรัฐมนตรีมาประชุมตกลงกันเลย ให้เอาโคตรรัฐมนตรีมาประชุมตกลงก็เป็นโมฆะ
ไปหมด เพราะลายเซ็นของเราเป็นโมฆะ หลังจากที่เรารู้ได้ทราบแล้วว่าเราถูกธนาคาร
หรือทางรัฐบาลต้มเรา แล้วก็ชด้อยอันหลังเปิดเข้าไปอีกสองหมัดสามหมัดเข้าไป นั่นละที่
ว่าลายเซ็นนี้สมบูรณ์แล้ว สมบูรณ์แล้วในการถูกต้ม มันก็เข้าตรงนั้นใช้ไหมละ

นี่จึงว่ามันพลิกมันแพลง มหาโจรต้องเป็นอย่างนี้ อุบายวิธีการของมหาโจร มัน
จะยอมรับไม่มีแหละ ไปดูซิไปถามซิในเรื่องจำรายไหนก็รายนั้น มีแต่ถูกเขาหาว่า ๆ
เท่านั้นแหละ มันยอมรับว่ามันเป็นผู้ร้ายเมื่อไร ก็อย่างนั้นแล้ว นี่ผู้ร้ายในวงราชการก็
อย่างเห็นกันอยู่นี้จะว่าไง มหาหลอกกันไต่ยังไม่ใช้เด็กนี่วะ มันก็แก้ไปอย่างนั้นแล้ว
เห็นสด ๆ ร้อน ๆ อยู่นี้ แก้ไปต้มไปอย่างนี้ แก้ไปต้มไปเห็นกันอยู่อย่างนี้จะว่าไง เขาว่า

ไปตามเรื่องของเขาแหละ เรื่องของเราเราก็ทราบอย่างชัดเจนแล้ว เรื่องบ้านเมืองจะปฏิบัติต่อกันยังงั้นก็เป็นเรื่องของบ้านของเมือง เราไม่ไปยุ่ง แต่เรื่องของเราของธรรมนี้เราฟังตลอดเลย เขาพูดไปตามเรื่องของเขาแหละ เราก็ฟังไปเราไม่สนใจ

จึงได้เห็นเรื่องการบ้านการเมืองที่เขาว่า ได้เห็นชัดเจนตอนที่เราเข้ามาเกี่ยวข้องกับ ชิ แหมม เลอะเทอะเป็นที่สุดจนดูไม่ได้เลยนะ แล้วก็อย่างนี้แหละมาตัมกันสด ๆ ร้อน ๆ กฤษฏีกาไม่ให้เอาคืน เอาคืนมันจะเอาอะไรมาให้เรา มันเอาไปตัมที่ไหนก็ไม่รู้จะเอาอะไรมาคืน มันเอา กฤษฏีกามาบังไว้ กฤษฏีกาไม่ให้คืน พูดแย้งมันรู้ทันทีเลย เราชี้แจงพูด พูดกับของสกปรกนี้จริง ๆ นะ ที่นี้มันก็มาเกี่ยวข้องก็จำได้พูดอยู่อย่างนี้แหละ มันสกปรกเลยประมาณที่เราจะไปมองดูให้มันเสียสายตา

เราได้คิดถึงเรื่องชาติไทยของเรา คือชาติของศาสนา ชาติของชาติไทยเรามันเกี่ยวโยงกัน แล้วก็รวมเข้ามาหาหลวงตาบัว กระจายออกไปหาพี่น้องชาวไทยเรา มันเข้าในจุดนี้เวลานี้ มันเกี่ยวโยงอย่างนี้ อย่างที่ว่ามันสกปรก ๆ มันก็ได้พูดมันก็ได้ทำ มันก็ได้คู้ได้เขี่ยได้ดมอยู่อย่างนี้จะว่าไง มันก็รู้อยู่ ก็ได้คู้เขี่ยแล้วก็ดมอยู่นี้จะว่าไง จึงว่านี้มันดวงชาตาน้ำ เราได้พิจารณาย้อนหลังไป มันรู้เฉพาะเจ้าของ ๆ

คือธรรมรู้นี้ไม่ได้เหมือนโลกนะ คือธรรมรู้อะไรไม่มีกตมิตัน รู้อะไรเหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็น แล้วแต่เหตุการณ์ที่ควรจะออกหนักเบาเล็กน้อย จะแย้งออกอะไร ๆ ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม ธรรมเหมือนไม่รู้ เพราะไม่หนัก พอดีตลอดเวลา รู้อะไรเหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็น แต่เหตุการณ์ที่ควรจะแย้งออกมาหรือพูดออกมาให้เป็นประโยชน์เล็กน้อยเพียงไรนี่ จะออกมาตามความพอดี ๆ นี้เรียกว่าธรรม อันนี้ก็เป็นอย่างนั้นจะว่าไง

อย่างเราช่วยโลกนี้เราเองเราไม่มีอะไรเลยฟังซินะ กับโลก เราไม่มีอะไรเลย เหตุไรจึงต้องมาคลุกมาเคล้ามาขยี้ขยำกับโลกที่มันเลยถึงขยะไป โลกแบบนี้มันเลยถึงขยะไปแล้ว กระเทือนทั่วประเทศไทยถึงขยะอันนี้ ถึงขยะธรรมดาไม่กระเทือน ถึงขยะอันนี้กระเทือนมาก มันก็ได้มาขยี้ขยำมาดมจะว่าไง เราอดคิดไม่ได้ พิจารณาย้อนหน้าย้อนหลังดู

ก็คิดดูซิการประชุมเทศน์สอนพระนี่นะ เราหยุดมาตั้งแต่พออายุก้าวเข้า ๘๐ เราก็หยุดเลย ปล่อยภาระอะไร ๆ เกี่ยวกับพระเจ้าพระสงฆ์ เพราะได้สอนเต็มเหนี่ยวแล้ว เรื่องอรรถเรื่องธรรมเราไม่สงสัย ทุกชั้นทุกตอนทุกแง่ทุกมุมของธรรมเปิดออก สำหรับพระนี่เรียกว่าเปิดสุดยอด ๆ ตลอดมาเลย เทศน์สอนพระนี่เป็นเทศน์เราพูดอย่างเปิดหัวอกเลย เทศน์ธรรมะชั้นสุดยอด ๆ เลยนะ เราก็เทศน์เต็มภูมิของเราตลอด

ที่นี้เวลาจะเป็นขึ้นมามันก็อย่างนี้แล้วเราก็อกราบ ประมวลมาเรื่อย ๆ พิจารณา เรื่องใครพูดยังงัยบ้าง บ้านเมืองเดือดร้อนอย่างนั้นอย่างนี้ เราประมวลเข้ามา พิจารณา เข้ามา ๆ แล้วก็มารวมตัวเป็นกำลังให้กระเทือนหัวใจละซี รวมเข้า ๆ อันไหนมีแต่เรื่อง จะเอนจะเอียงจะลุ่มจะจม จะลุ่มจะจมอยู่ตลอด หน้าเข้ามาใกล้เข้ามา ๆ ก็จนกระทั่งถึง ได้ร้องโกกละซี นั้น โห บ้านเมืองเราอยู่ได้ยังงัยถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ก็เพียงแต่ลมหายใจ แห่มว ๆ เท่านั้น จะมีอะไรเป็นสาระ นั้นซีเรื่องราวมันนะ ถึงปุบปุบขึ้นมา อย่างที่พูด เมื่อวานนี้ใช้ไหมละ

มีดอลลาร์ ๒,๕๐๐ ดอลลาร์ กำลังขึ้นแล้วนะนี่เตรียมที่ เหมือนจะหาทางพาพี่น้องทั้งหลายออกแล้ว แล้วอยู่ ๆ เงินดอลลาร์ ๒,๕๐๐ ดอลลาร์ คุณสันติก็มามอบให้ต่อหน้า นี้เลย ก็ยกอันนี้เป็นธงขึ้นเลยที่นี้ นั้นละเรื่องราวเป็นอย่างนั้น จากนั้นมาก็เรื่อยจนกระทั่งปานนี้ เราคิดเมื่อไรว่าเราจะช่วยโลก เราไม่คิด แต่แล้วมันก็เป็นมา ๆ ครั้นเวลาออก เมื่อได้ขึ้นเวทีแล้วก็ต้องต่อยละซี ฟัดละซี มาตรงไหนมา ๆ สุดท้ายโบกมือ ให้มานี้ว่าไง ของเล่นเมื่อไรละ

นี้ก็เหมือนกัน จึงบอกว่าไอ้สามกษัตริย์นี้มันตัวสำคัญนะ ป.ป.ช. ไปหาตีหน้า คนนั้น หาตีหน้าเจ้าของไม่มี หาตีคนนั้นหาตีคนนี้ เพราะฉะนั้นจึงเอาสามอันนี้แห่เข้าไปบ้างซี ป.ป.ช. มันเป็นที่กำแพงเป็นที่อาวุธเที่ยวตีคนตีทั้งหลายนะ คนชั่วมันไม่ดี แหละ ถ้าจำเป็นจริง ๆ มันก็เอา ป.ป.ช. กฤษฎีกา เอาศาลรัฐธรรมนูญมากันเอาไว้เพื่อหลบไปหลีกไป นี่กฤษฎีกาไม่ให้คืน คือหลบเอาไว้กันเอาไว้จะหาทางหลีก นี่เราก็อแห่แล้วนี้ ไม่มีใครแห่ละเราคนแห่ แห่ตรงนั้นแห่ตรงนี้ไปเรื่อย

เรื่องการบ้านเมืองเป็นเรื่องของเขาเราไม่ยุ่ง เปิดออกตามเรื่องความผิดถูกชั่วดี โดยอรรถโดยธรรมล้วน ๆ เท่านั้น เราพูดอย่างนั้น อย่างที่ว่านี่ก็ไปโดนชาติบ้านเมือง เขาใช้ไหมละ ไม่ใช่เรื่องของเรา เรื่องของเราที่รับทราบกันมาโดยตลอด แม้เขามาแจ้งเรา ก็คือแจ้งชาติบ้านเมืองเรานั้นเองจะไปแจ้งที่ไหน เราก็อฟังไปอย่างนั้น เรื่องดำเนินของเขาเขาก็ดำเนินของเขาเองเราไม่ไปยุ่ง มันคนละแผนก ธรรมกับโลก ศาสนากับโลก พระกับโยม มันก็ต่างกัน เราทำอะไรไปเราพิจารณาของเราไปพร้อม อันไหนที่ควรจะไปเข้าไปประสานกันก็เข้าเอง อันไหนที่ควรแยกมันก็แยกของมันเอง ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างนั้น

นี่ละขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พากันได้เริ่มตั้งอกตั้งใจตั้งแต่บัดนี้ต่อไป นี้เราได้ผู้นำใหม่นี้ก็เรียกว่าเหมือนกับตั้งรากตั้งฐานบ้านเมืองของเรา ที่มันเอนเอียงมันจะหกล้มอยู่แล้วนั้น ให้พยายามพยุงกัน นี้เราก็อเพียงเริ่มเตือนนะทุกอย่างของเราที่ช่วยชาติคราวนี้มันจะเริ่มของมันขึ้นอีกเมื่อเป็นที่แน่ใจแล้ว ทางนี้ก็จะเริ่มเข้า ๆ ขนเงินขน

สมบัติเราเข้าสู่คลังหลวง ๆ เรื่อย เพียงบ้านเมืองเฉย ๆ เหมือนมีแขนเดียว กำล้างไม่พอ ต้องเอาศาสนาเข้าอีกแขนหนึ่งช่วยกันสองแขน แขนซ้ายแขนขวา ทางบ้านเมืองก็ดำเนินทางบ้านเมืองไป ตามหน้าที่ของเขาไป ทางศาสนาเราก็ดำเนินทางของเราเพื่อหนุนเข้าไปเรื่อย ๆ

พี่น้องที่บริจาคมามากน้อยก็จะค่อยไหลเข้าเรื่อย ๆ ไม่ว่าทองคำ ไม่ว่าดอลลาร์ ไม่ว่าเงินสด จะไหลเข้าสู่ความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยของเราทั้งนั้น เหล่านี้ไม่ไปไหนแหละถ้าชาติไทยยังไม่จม หลวงตายยังไม่ตาย เงินจำนวนที่เข้าไปนี้ ที่ว่าที่ตันเหล่านี้ไม่ต้องพูดว่าอันเลย เพราะฉะนั้นเราจึงไม่อยากพูด อันนี้มันกำหมัดอยู่แล้วนี่เข้าใจไหม มีแต่ค่อยจะพินจะไปถอยอะไร เป็นอย่างนั้นแหละ ที่นี้เราก็เริ่มแหละ เมื่อได้ผู้นำขึ้นมาเต็มที่ได้ม้อตราแล้ว ที่นี้บุกไล่เอาใหญ่เลย เรื่องชนสมบัติของเราที่มีอยู่ทั่วประเทศไทย

เมืองไทยเราไม่ได้จนแหละ อย่างที่การบริจาคมนี้เราเห็นใจพี่น้องชาวไทยนะ เราคิดหมดแล้วไม่ใช่เราไม่คิดนะ ที่ย่อ ๆ หย่อน ๆ ชัยกษยอนอะไรอยู่นี้ก็คือความไม่แน่ใจนั่นเองมันก็คิดขวางเอาไว้ จะทำอะไรลงไปส่วนได้ส่วนเสียมันก็มาตามกัน ถ้าว่าจะให้ส่วนเสียมันคิดขึ้นมาแล้วมันขวางเสียก็ถอย ให้ไปแล้วจะไปยังไหน น้ำ เนาะ เพียงเท่านั้นมันก็ถอยแล้ว ๆ ถ้าทราบอย่างชัดเจนแล้วมีเท่าไรมันก็เป็นของมันเองหัวใจคน อะไรจะฉลาดยิ่งกว่าหัวใจคน แล้วอะไรจะรักชาติของตนยิ่งกว่าชาติของเราแต่ละชาติ ๆ ต้องรักทุกคนนั้นแหละ แต่เหตุการณ์มันยังไม่สมควรที่จะปฏิบัติออกได้มากนักน้อยเพียงไร มันก็ต้องพิจารณาพิเคราะห์ด้วยกันทุกคน

เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ได้มีที่ว่าจะตำหนิอะไรก็ดี จะตำหนิพี่น้องชาวไทยเราเราก็ไม่ตำหนิ เราผู้นำเองเราก็ไม่ได้ตำหนิ แต่เรายังมีจิ้งหะ ๆ เหมือนกันกับพี่น้องชาวไทยเรา ทั้ง ๆ ที่พาเป็นหัวหน้าดำเนินแล้ว อันใดที่ควรระวังเราก็พิจารณาของเรา ควรเบา ก็เบา ควรหนักก็หนัก ควรช้าก็ช้า ควรเร็วก็เร็ว ในจิ้งหะของเราเอง ที่นี้พี่น้องชาวไทยของเราก็มีหัวใจอย่างเดียวกัน มันก็มีจิ้งหะอย่างเดียวกันนั้นแหละ

เมื่อเราได้ผู้นำที่ดีเป็นที่แน่ใจแล้ว ผู้นำกับเราพูดตรง ๆ จะกลมกลืนไปพร้อม ๆ กันเลย ต่างคนต่างหนุน ทางนั้นหนุนทางนั้น เราก็จะหนุนทางนี้เข้าเรื่อย ๆ ไปอย่างนี้ แล้วมันจะค่อยเป็นไป เรื่องชาติไทยของเราจะค่อยเป็นไปเมื่อไม่มีผู้มาทำลายอย่างที่เราเห็น ๆ กันอยู่นี้แล้ว มีแต่การบำรุง ได้มากได้น้อยก็เข้าเรื่อย ๆ แล้วความเป็นผู้นำให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากันนะ เรียกว่าแบกภาระทั่วประเทศไทยของเราหนักมากนะผู้นำ ถึงจะช้าจะเร็วบ้าง อย่าไปคิดยกโทษโกรธเคืองให้ง่าย ๆ นะ ผิดนะ ให้พิจารณาดูว่า ผู้นำคนหนึ่งนั้นก็หัวใจของคนทั้งประเทศ ภาระจะต้องแบกทั้งประเทศเลย

ต้องหมุนทางนั้น หมุนแ่งนี้ หมุนแ่งนั้นแ่งนี้ ก็มีการชักเข้าเป็นธรรมดา เพราะของหนัก ยกยาก ยกหนัก

อย่าไปด่วนตำหนิติเตียนกัน อย่าไปใจร้อน เข้าใจใหม่ละ ให้มีเหตุมีผล ทางนั้นดำเนินไปอย่างไร มันปิดไม่อยู่แหละเรื่องความผิดความถูกของผู้พาก้าวเดิน ดังที่ก้าวมาแล้วนี่เป็นอย่างไร ก้าวขึ้นหรือก้าวลงเราก็เห็นแล้วว่า ทีนี้จะก้าวอย่างไร เราก็มอบความไว้วางใจให้ผู้นำ ผู้ไหนจะมาเป็นผู้นำของเรา เราก็มอบความไว้วางใจ แล้วก็คอยสอดส่องดูแลอยู่ตามหลักธรรมชาติของมัน หากรู้เองหุ้ตามมี ควรติตรงไหนก็ให้ติกันได้ แต่ติเพื่อแก้เพื่อไขเพื่อพยุ่งนะ ไม่ใช่ติเพื่อทำลาย ตำหนิว่าไม่ดีตรงไหนแล้วก็บอกช่องทางให้ควรจะเป็นอย่างนั้น ๆ ให้ผู้นั้นเอาไปพิจารณา นี่ถูกต้องในการตำหนิ

การชมผู้นั้นก็จะต้องมีกำลังใจว่าถูกต้องแล้ว ก็หมุนไปเรื่อย นั้นถ้าชมก็เป็นการเพิ่มกำลังใจ การตำหนินี้เพื่อการวินิจฉัย ถ้าธรรมดายังไม่เสียกำลังใจ ยังวินิจฉัยเสียก่อน ตำหนิเพราะเหตุผลกลไอะไร เมื่อตำหนิออกมาเป็นอย่างนั้น ๆ ควรจะทำอย่างนั้น ๆ ทีนี้ก็กำลังใจที่จะก้าวหมุนไปตามความเห็นของคนหมู่มาก ก็เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นมันถึงมีการชักเข้าบ้างเป็นธรรมดา ชักเข้าเพื่อได้ไม่เป็นไร เรื่องเสียนี้พริบตาเดียวเท่านั้นหมดเลยก็ได้ ความเร็วอย่างนั้นอย่าให้มาเร็วในชาติไทยของเรา ความช้าที่เราต่างคนต่างหมุนกันนี้ให้พยายาม ให้เห็นอกเห็นใจกัน อย่าใจร้อน อย่าตำหนิติเตียนว่า ผู้นำคนนี้ไม่ดีอย่างนั้นอย่างนี้ เอาตามใจเจ้าของใช้ไม่ได้นะ ผิด

ให้พยายามพยุ่งกัน รักษากันให้เต็มเหนี่ยวทุกคน พี่น้องชาวไทยมีหน้าที่ที่จะรักษาหัวใจของตนคือผู้นำเป็นสำคัญมากที่สุด นี่หลักใหญ่ แล้วค่อยพยุ่งกันไป สมมุติว่าผู้นำคนนี้ได้พาดำเนินด้วยความถูกต้องดีงามไปเรียบร้อยแล้วอย่างนี้ หากว่าหมดสมัย เอ้า ผู้นำคนนี้หมดสมัยไปแล้ว ทีนี้จะต้องเปลี่ยนผู้นำใหม่ตามกฎข้อบังคับของกฎหมายบ้านเมือง ผู้นำผู้นี้เป็นคนเช่นไรจับไว้ตลอดในหัวใจ เอ้า หากว่าได้ตั้งผู้นำคนนี้คราวนี้หมดสมัยแล้ว เอาผู้นำคนนี้มาตั้งสมัยใหม่ขึ้นมาด้วยคนไทยเป็นผู้ไว้วางใจเอง ยกขึ้นอีกเท่าเดิมเข้าใจใหม่ หุ้ลงไป ดีไม่ดีหุ้ลงไปนั้นหมดเลย เอาคนนี้เท่านั้นเป็นผู้นำ เราไม่ต้องการใครมาเป็นผู้นำแล้ว

เราได้ผู้นำมามากต่อมาก ชาติไทยของเราจะล่มจมอยู่แล้ว ได้ผู้นำคนนี้เป็นผู้สมควรที่เราจะเทิดแล้ว เราจะช่วยแล้ว เอายกกันหมดทั้งประเทศ ฟาดลงในจุดเดียวเลย มีเท่าไรหุ้ลงไป มีบัตรหย่อนลงเต็มเหนี่ยว ๆ ผู้เดียวได้พอแล้วพุงเลย ไม่ต้องหาปรึกษาปรารภจากคณะใดพรรคใดพวกใดอีก เพราะผู้นี้พอแล้วพุงเลย พอตัวด้วยความถูกต้องแล้ว ให้พิจารณาอย่างนั้นพี่น้องทั้งหลาย ถ้าสมมุติว่าผู้นำคนนี้ หลวงตา บัวตายไปแล้วก็ตาม คำสอนเพื่อความถูกต้องนี้จะไม่ตายเมื่อนำไปปฏิบัติ

อย่างพระพุทธเจ้าสอนโลกนั้นแหละ พระองค์ก็นิพพานไป ๒,๕๐๐ กว่าปีแล้ว เป็นยังไง สวากขาตธรรม ตรัสไว้ขอบตลอดเวลา เหมือนแบบแปลนแผนผัง ใครยกมา ปลุกบ้านสร้างเรือนตามนี้แล้ว เป็นขึ้นมาโดยสมบูรณ์เช่นเดียวกัน นี่ก็เหมือนกัน ถ้าสมมุติว่าเราตายไปแล้ว คำที่สอนหรือที่บอกไว้แล้วกับพี่น้องทั้งหลายด้วยความถูกต้องแล้ว จะถูกต้องตลอดไป ถ้าผิดจากนี้จะผิดตลอดไป แม้เรามีชีวิตอยู่ก็ผิด จมได้เมืองไทยของเรา แล้วฟื้นได้ถ้าทำถูก ให้จับเอาตรงนั้น

สมมุติว่าผู้นำคนนี้หมดสมัยแล้ว เอายกขึ้นใหม่ยกคนนี้จะให้ชาติบ้านเมืองเรา ยิ่งเขาจะเดินต่อไปเลย เขาไม่ต้องไปคิดเรื่องราวให้เสียเวลาลำเวลาอะไรอีกต่อไปนะ พอมากี่สานต่อไปเลยฟุ้งเลย ๆ ก็ยิ่งเร็ว ทีนี้ก็เข้ามาเรื่อย ๆ เมืองไทยของเราจะค่อยเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงสิ่งทุกอย่างอย่างเป็นไปโดยลำดับลาดา ซ้ำก็ตามเถอะ เรื่องซ้ำไม่เป็นเรื่อง ซ้ำเพื่อได้เพื่อแน่นหนามั่นคงไม่เป็นไร เพราะของหนักก็ต้องซ้ำ เงินเราที่ลุ่มจมไปนี้ มันมากขนาดไหน ก็ดังที่ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายฟังนั้นซิ ถ้าพูดธรรมดาแล้วอ่อนใจ ไม่มีใครจะหันหน้ามาดูกองหน้าที่ทับหัวประเทศไทยแหละ

แต่นี้ก็เป็นบาปเป็นกรรมของเราอันหนึ่งที่เราจะต้องได้แบกได้หาม จึงต้องช่วยกันพิจารณาพิจารณาทุกคน ช่วยเหลือกันทุกคน เอ้า คนนั้นได้หนึ่ง คนนี้ได้สอง บวกเข้าเป็นสามเป็นสี่เข้าไป หนูนเข้าไป ๆ แล้วจะค่อยขึ้นเรื่อย ๆ เอ้า มานี้หนูนอีก ผู้นำคนนี้เป็นคนดีอยู่แล้ว เอ้าหนูนเข้าอีก หนูนอีก หนูนผู้นำก็เท่ากับหนูนชาติของเราให้สืบทอดกันไปเรื่อย ๆ สานต่อไปเรื่อย ๆ ต่อไปก็พันไปได้ จำให้ตื่นนะคำพูดคำนี้ อันนี้เป็นทางที่ถูกต้องดีงาม ซ้ำไม่เป็นเรื่อง ซ้ำเพื่อความฟื้นฟู เพื่อความแน่นหนามั่นคง เป็นมงคลทั้งนั้นแหละ ใจเร็วเพื่อความฉิบหายอย่าเอามาพูดเลยนะ ให้จำไว้ให้ดีพี่น้องทั้งหลาย

คราวนี้เราก็มองชมเชยพี่น้องทั้งหลาย ที่หย่อนบัตรถูกต้องตามความรักชาติของชาติไทยเรา ก็เรียกว่าถูกต้องดี นี่ใครก็มุ่งหมายให้คุณทักษิณเป็นนายก เห็นว่าภูมิเดิมของเธอ ความเป็นมาก็สืบทราบอยู่เรื่อย ๆ มา เพราะฉะนั้นเราถึงได้หนุนว่า ผู้นี้แหละพอที่จะยกชาติไทยของเราไปได้ เราก็หนุนทันทีเลย นอกจากนั้นก็กระจายออกไปนอกหมด ช่วยเต็มกำลัง ก็รู้สึกว่ามันขึ้นมาอย่างนี้แหละ ให้เห็นนี้แหละ ถ้าได้เป็นผู้นำเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามกฏกติกากฎหมายบ้านเมืองเรียบร้อยแล้ว เราก็ต่างคนต่างพยุงกันไปเรื่อย ๆ รักษาด้วย พยุงด้วย ไม่ใช่ให้เป็นแล้วก็สึกแต่แล้ว ต้องรักษาด้วย ใครมาแตะต้องเพียงไร นายกเป็นหัวใจของเราทุกคน ๆ อันนี้จับให้ดีคำนี้ก็ดี

หลวงตากี้แก่แล้วนะ แต่ธรรมะสด ๆ ร้อน ๆ สอนพี่น้องทั้งหลาย ให้จับให้ดี ขอให้ฟังให้เชื่อศาสนา ให้เชื่อธรรมพระพุทธเจ้า ธรรมพระพุทธเจ้าไม่เคยทำสัตว์ตัวใด ผู้ใดให้ลุ่มจมนะ นี่เอามานำพี่น้องชาวไทยนี้เราก็ค่อยเชื่อซัดค้นเต็มสติกำลังเอามานำ ก็รู้

ลึกว่าเราไม่มีข้อต้องติเราที่นำพี่น้องทั้งหลายว่าผิดไป ที่ผ่านมาแล้วก็ดี ปัจจุบันนี้ก็ดี และอนาคต แล้วก็ฟัง พิจารณาตามเดิมที่เราพิจารณาแล้ว

ถ้าศาสนาพาขึ้นไม่ได้คราวนี้จะไม่มีการนะ จำให้ดี ข้อนี้ก็จำให้ดี ศาสนาก็ออกมาอย่างเต็มเหนี่ยวแล้วคราวนี้ ออกมาช่วยพี่น้องทั้งหลายทุกด้านทุกทาง รอบด้าน แหละเรา ช่วยเติมกำลังความสามารถก็คือศาสนา อารามนาพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์มา เราเป็นผู้อารามนา มาทำหน้าที่ต่อพี่น้องชาวไทยด้วยความเมตตาแห่งธรรมล้วน ๆ ฉะนั้นให้ฟังเสียงหัวหน้า อย่าก้าวอย่าก้าว อย่าก็ดอย่าขวาง ซึ่งเป็นเรื่องทำลายทั้งนั้น ๆ ธรรมไม่เคยทำลายผู้ใดเลย ให้จับข้อนี้เอาไว้ ผู้นำจะพาพี่น้องทั้งหลาย ล่มจมก็ให้เห็นเสีย พระพุทธเจ้าไม่เคยทำ สาวกทั้งหลายไม่เคยทำให้ผู้ใดล่มจม

เราอารามนาธรรมพระพุทธเจ้ามาช่วยพี่น้องชาวไทยนี้ เราก็แน่ใจว่าไม่ล่มจม เรื่องช้าเรื่องเร็วขึ้นอยู่กับกำลังวังชาเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เราจะหมุนไปเท่านั้นเอง แต่อย่างไรก็จะค่อยเป็นไปด้วยความชอบธรรมของเรานั้นแหละ พวกนี้จำเอานะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน เพื่อเตือนพี่น้องทั้งหลายให้ทราบ ทั้งปัจจุบันทั้งอนาคตที่จะปฏิบัติต่อชาติบ้านเมืองของเรา ด้วยความเข้มงวดกวดขันทุกคน การบริจาคนั้นจะค่อยเป็นมาเอง เวลานี้จะพาพี่น้องทั้งหลายชนสมบัติเข้าสู่คลังหลวงให้แน่นหนามั่นคง เข้าใจไหม แล้วตีข้างนอก ๆ ไม่ให้เข้ามายุ่ง ๆ เราจะพยายามช่วย ทั้งทางโลกเขาก็ช่วยทางนั้น เราก็ช่วยทางนี้ หนุนกันไปเพื่อชาติไทยของเรา

(ลูกศิษย์) อ่านแผ่นปลิวให้ฟังว่า ธรรมะต่าง ๆ ที่หลวงตาให้มาทุกวัน ๆ เป็นเหตุให้ชาติพ้นภัย เริ่มแต่โครงการช่วยชาติ มีในหลวง สมเด็จพระราชินี พ้าหญิงจุฬารัตน์ ทรงสนับสนุนโดยการบริจาคทองคำ ดอลลาร์เข้าในโครงการ

ใช่แล้ว นี่ละครสะท้อนใจพี่น้องชาวไทยเรามากไหม ตั้งแต่วังศกษัตริย์ลงมา สมบัตินี้เพื่อเข้าสู่คลังหลวง อันเป็นของคู่ควรกันอย่างยิ่งกับสมบัติเหล่านี้ ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่วังศกษัตริย์มาเลย จะเข้าสู่คลังหลวง พิจารณาซิ โจรมารตัวใดที่มันกล้ามันอาญาชาญชัย ก็เท่ากับปล้นชาติทั้งชาติ ศาสนาทั้งหมดไปตาม ๆ กัน ถ้าพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมเราไม่อยากพูดนะ คือมันสะท้อนใจขนาดไม่อยากจะพูดถึงเลย ที่พวกที่ก่อการร้ายเลวที่สุดที่จะลงไปจมนี้วางั้นเลยนะ นี่เราก็เอาเฉพาะที่เราพอเป็นวิสัยของเราที่จะช่วยกันได้ ที่ปิดที่เป่าข้างบนข้างนอกนี้เข้าใจไหม ข้างหลังมอบให้ยมบาลไปเลยเราไม่ยุ่ง เข้าใจไหม ให้จำให้ตึนะเราจึงไม่เอามายุ่ง ทางโน้นไม่เอียงแล้ว โลกนี้มันแสนปลิ้นปล้อนหลอกลวงจึงมาแก้ไขตรงนี้ ธรรมชาตินั้นไม่ต้องไปแก้ไขแหละ ดีเป็นดี ชั่วเป็นชั่วนรกเป็นนรก สวรรค์เป็นสวรรค์ตลอด ไม่มีการต่างพร้อยตลอดมานะ

สรุปวันที่ ๙ ทองคำได้ ๒๕ บาท ๔๔ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๔๓๓ ดอลลาร์ ทองคำที่
ต้องการมอบเข้าคลังหลวงคราวนี้ ๔ พันกิโล มอบและฝากเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้
๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการฝากและมอบแล้วนั้น เวลานี้ได้ ๒๓๔ กิโล
๑๕ บาท ๑๑ สตางค์ อันนี้ยังไม่ได้อลอมนะ ต่อไปนี้จะอลอมจำนวนนี้เมื่อครบ ๔๐๐
กิโลแล้วก็จะอลอมทีหนึ่ง เวลานี้ได้ ๒๓๔ กิโลกับ ๑๕ บาท.ทองคำทั้งหมดที่ได้ในคราวนี้
ทั้งหมดเลยเป็น ๒,๒๙๖ กิโลครึ่ง ยังขาดอยู่อีก ๑,๗๐๓ กิโลครึ่งจะครบจำนวน ๔ พัน
กิโล กรุณาทราบตามนี้ พอไปละที่นี้

บุญข้าวเปลือกเราเขาจะขอเป็นวันนูน เรายังไม่ทำอะไร เพราะคราวนี้เราบอกไม่
ให้รับกวนใคร รับกวนชาติก็รับกวนมามากต่อมากแล้ว คราวนี้ให้เป็นอัยยาศัยของชาว
บ้าน ซึ่งเขาทำบุญประทายข้าวเปลือกนี้ ประจำปีของเขา ตั้งแต่เขาสร้างบ้านตาดมา
เขาก็ไม่ให้ขาดเลยนะ อันนี้ให้เป็นเรื่องของเขาเอง ไม่เกี่ยวกับชาติบ้านเมือง นี้เขาก็
กำหนดเอาไว้บ้านศาลา อำเภอนองหาน วันที่ ๑๐ แล้วที่นี้บ้านตาดจะกลายเป็นวันที่
๑๑ ต่อกันไปเลย คือวันที่ ๑๐ เราก็ออกไปเทศน์ที่บ้านศาลาแล้วกลับมา ทางนี้เขาก็
เตรียมพร้อมขนข้าวมาวันเราไปนั่นแหละ คือวันรวมเขา วันรวมทางนี้เป็นวันสำเร็จทาง
นูนทางบ้านศาลา เราก็จะไปวันที่ ๑๐ พอฉันเสร็จเรียบร้อยแล้ว สาย ๆ หน่อยเราก็จะ
ไปที่บ้านศาลา พวกนี้เขาก็จะมารวมศรัทธาข้าวเปลือกในวันที่ ๑๐ นั่นแหละวันเราไป
พอไปตอนเย็นเราก็กลับมา วันที่ ๑๑ ก็เป็นงานของข้าวเปลือกบ้านนี้ละ ติดกันไปทั้ง
สองวันนี่ กรุณาทราบตามนี้

อันนี้เราไม่รับกวนพี่น้องชาวไทยเราเพราะรับกวนมามากต่อมาก เราเองก็ อู้อยู่
รำคาญเหมือนกันนะ ทนเอา พอว่างานวัดป่าบ้านตาดเพื่อชาติ เพื่อชาติ ๆ แล้ว แต่
ก่อนเราไม่เคยให้มีงาน วัดนี้มีเมื่อไรไม่ได้ว่างั้นเลย อันนี้เอะอะก็งานวัดป่าบ้านตาด
เพื่อชาติเข้าไปเราก็หมอบ ถ้าว้าเพื่อชาติเราหมอบ อย่างนั้นแหละเรื่องมัน คราวนี้จึงไม่
รับกวน ให้เป็นตามอัยยาศัยของเขา นี้ยังไม่แล้วนะ พอวันที่ ๒๙ นี้ก็จะไปสกลนครอีก
แหละ เดือนนี้นะ วันที่ ๒๙ มีงานระลึกครบรอบของหลวงปู่่มั่นเรา เขามีงานสามวัน
สามคืน แต่เราจะไปให้เฉพาะวันที่ ๒๙ ไปถึงนั่นตอนบ่าย ๓ โมงก็เทศน์ ตอนค่ำอาจ
เทศน์พระก็ได้ วันที่ ๒๙ วันที่ ๓๐ พอฉันเสร็จแล้วเราก็กลับมา วันที่ ๓๑ ก็ไปสุรินทร์
ติดกันไปเรื่อย ๆ นะ ระยะนี้จะไม่ค่อยว่างแหละ ไปละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันทต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd